Doğan Kardeş

Sayı : 29 | 10 KASIM 1969 | 75 Kuruş

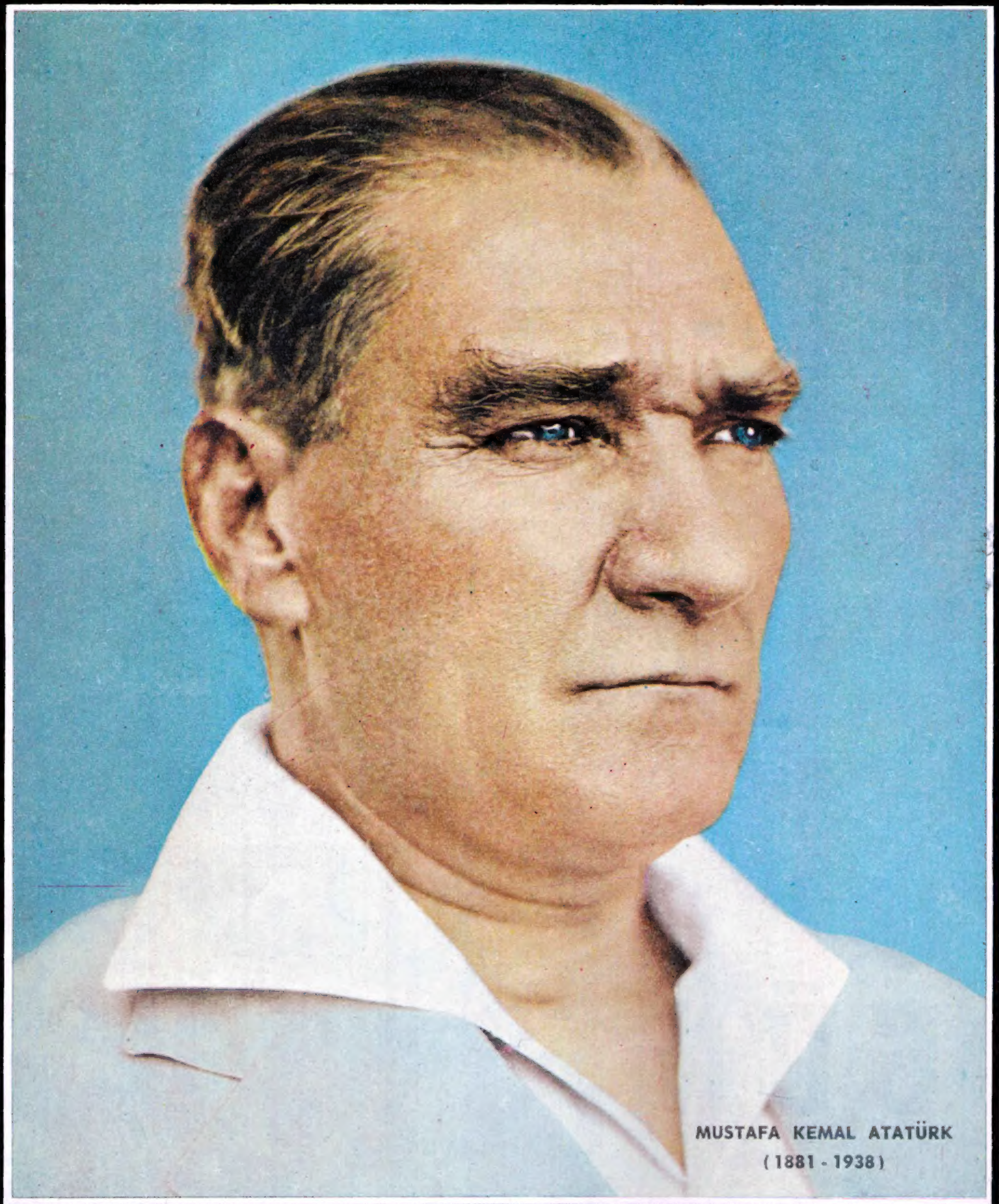

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK
(1881 - 1938)

ATA'YI ULUSÇA ANIYORUZ

Atatürk, güney illerimize yaptığı yolculuğa çıkarken.

10 KASIM

Büyüyor gitgide, Tarihe büründükçe ATA'm;
Bunca yıllar bile dindirmedi sonsuz yasımı.
Her defasında, düşündükçe o matemli günü,
Tâ derinden yine üzgün anarım 10 Kasımı!

Hamdi AKALIN

O GÜN

Yazan:
EFLÂTUN CEM GÜNEY

Bütün yaptıklarını halktan alan ve halka veren Atatürk, sık sık yurt gezisine çıkardı. Bu gezilerde köy köy, şehir şehir, bir baba gibi karşılanır, baş üstünde tutulurdu. O da her köyde kendi eserini ve her gönülde kendisini bulurdu.

Hatay dâvasını ele aldığı günlerde Güney illerimize kadar gidip bir görünmeyi düşünüyordu. Oysa ki, o sıralarda kendisinde bir halsizlik, mecalsizlik başlamıştı. Hekimler, uzun bir süre dinlenmesini söylüyorlardı, durmadı, «yolcu yolunda gerek» dedi. Mersin'de de askerlerini teftiş ederken saatlerce ayakta kalmıştı. Ankara'ya döndüğü zaman beti, benzi kül kesilmiş, adım atacak takatı kalmamıştı. İstanbul'a götürüp Savarona'ya yatırdılar. Bu yatı çok severdi:

«Hastane mi olacaktı bana!» diye hayıflandı.

Hekimler, baş ucundan ayrılmıyor, bir vatan gibi üstüne titriyorlardı. Ama, çaresizlik içinde ellerini, avuçlarını ovalıyorlardı. «Siroz» dedikleri amansız bir hastalıktı bu...

Ünlü bir Fransız hekimi çağırdılar. O da boynunu büktü:

«Kitapta yeri yok» dedi. «Kurtulmuş biri yok» dedi. «Vakti, saati belli olmaz» dedi ve döndü.

Gitgide ağırlaştığı için Savarona'dan Dolmabahçe Sarayı'na kaldırılmıştı. Kendisi de öleceğini anlamış gibiydi:

«Bu başka bir şey...» diyordu. Gerçi, ölümden korkmuyordu. Öteden beri, «Ölümü istemek bir cesaret değildir ama, ölümden korkmak ahmaklıktır» derdi.

Yatakta iken de memleket işlerini düşünüyor; dil ve tarih çalışmalarıyla ilgileniyordu. Hele Ankara, gözlerinde tütüyordu. Son arzusu, Cumhuriyetin onbeşinci yıl töreninde bulunmak; ordusunu, milletini dünya göziyle bir daha görmekti. Fakat gitgide Ankara'ya dönmek ümidini kaybetti; son arzusu da yüreğinde kaldı ama, vefalı Türk gençliği, o bayram gecesi bir vapur dolusu gelip, Dolmabahçe'ye yaklaştılar. Güçlükle bir koltuğa oturup başlariyle selâmladı onları. Vapur yıkılıyordu: «Dağ başını duman almış»ı söylüyorlardı. Gözleri doldu... Arkalarından «Bugünler sizin, yarınlar sizindir...» dedi ve yatağına döndü.

Ömrü, günü sayılıydı, komaya girmişti. Üç gün sonra gözlerini açtı. Hekimler, gözlerine inanamadılar; sanki ölüm ondan korkmuştu. Fakat, dilim dolanıyor diyemiyorum; hakınız Atatürk, Atamız Atatürk, bir gün yine derin uykulara daldı ve bir daha uyanmadı... 10 Kasım 1938 sabahı, saat dokuzu beş geçe; başını hekimden yana bir çevirdi ve son nefesini verdi. Bir güneş söndü, bir cihan yıkıldı o gün...

Böyle ölüm görmemiştir yıkılası dünya! Yer, yerinden oynadı o gün... İstanbul bir göz yaşı seli halinde Dolmabahçe'ye akıyordu, önünde saf saf el bağlamak, doya doya ağlamak için... Köy köy, yayla yayla bütün yurt meydanlara dökülmüş onu arıyor, onu anıyor, ona yanıyordu...

Şaşkına dönmüştük; bir türlü inanamıyor, kendimizi inandıramıyorduk. Bir milleti ölümlerden kurtaran, ölmezliğe erişen Atatürk... Nasıl olur da ölümün eli dokunabilir ona!

Atatürk'ün ölümü, yalnız bizi yakıp yandırmadı. Bütün dünya, bizimle beraber ağladı ona. Çünkü dünya, dünya olalı böyle bir kahraman görmemişti. Işığı, bütün insanlığı aydınlatıyor; boynu bükülü milletlere kurtuluş yollarını gösteriyordu. Başlariyle, başkanlariyle deniz aşırı yerlerden gelip yasımıza katıldılar. Hele kitaplar dolusu neler yazıp söylemediler:

«Atatürk'ün ölümü, yalnız Türkiye için değil, bütün dünya için de derinliği ölçülmez bir kayıptır» dediler...

«Parçalanmış, hor görülmüş; can çekişir bir hale getirilmiş olan Türkiye'yi kuvvetli, ileri yekvücut bir millet haline getiren adam ölmüştür. Sakarya'nın gazisi, istilâcıların galibi ve İzmir'in fatihi tarihte en ziyade hayranlığa lâyık örneklerden biri olarak yaşıyacaktır» dediler.

En doğru söz bu, ebediyen yaşıyacaktır O...

«Benim nâçiz vücudum, bir gün elbet toprak olacaktır. Fakat, Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar olacaktır» dememiş miydi? Faniliğin eli onun aziz vücudunu elimizden almıştır ancak, Atatürk ölür mü hiç. O bizdedir, bizim içimizdedir. Ne yana baksak O, neye dokunsak O, her yerde ve her şeyde O...

Yurdumuzun kurtarıcısı, devletimizin kurucusu, devrimlerimizin yaratıcısı, eşsiz kahraman Atatürk ölür mü hiç... O'nun ruhu ruhumuzda yaşamakta, O'nun nuru gözlerimizde yanmaktadır. İzinde yürüdükçe, önümüzü aydınlatacak, Türk Milletini daha büyük yarınlara eriştirecektir.

Büyük Ata'nın nâşını Yavuz zırhlısı İzmit'e kadar taşıdı.

İÇİMDE YAŞAYAN

Girmiş bir kere içime,
Kanımda dolaşıyor.
Gözleri, yurdumun deniz leri,
Sözleri yolum.
Yoluna canımı koyduğum...
Düşümde çok üzgün baktı yüzüme
«Tahammülüm kalmadı,
Unuttular galiba,» dedi.
«Bu bayrak bizim bayrağımız,
Bu vatan bizim vatanımız
Sen-ben yokuz, biz varız...»

AYŞEGÜL TAŞTAN

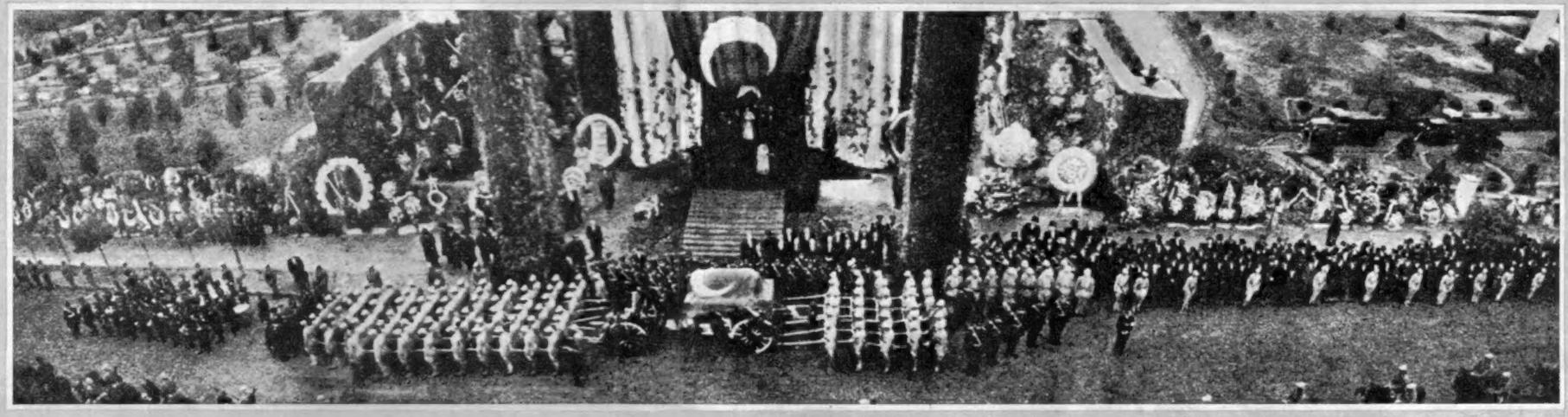

Büyük Ata'nın tabutu, sayısız çelenklerin süslediği Katafalk'tan seksen Mehmetçiğin çektiği top arabasına yerleştirildi ve büyük bir törenle Etnografya Müzesi'ne taşındı.

ATEŞ KAPTAN

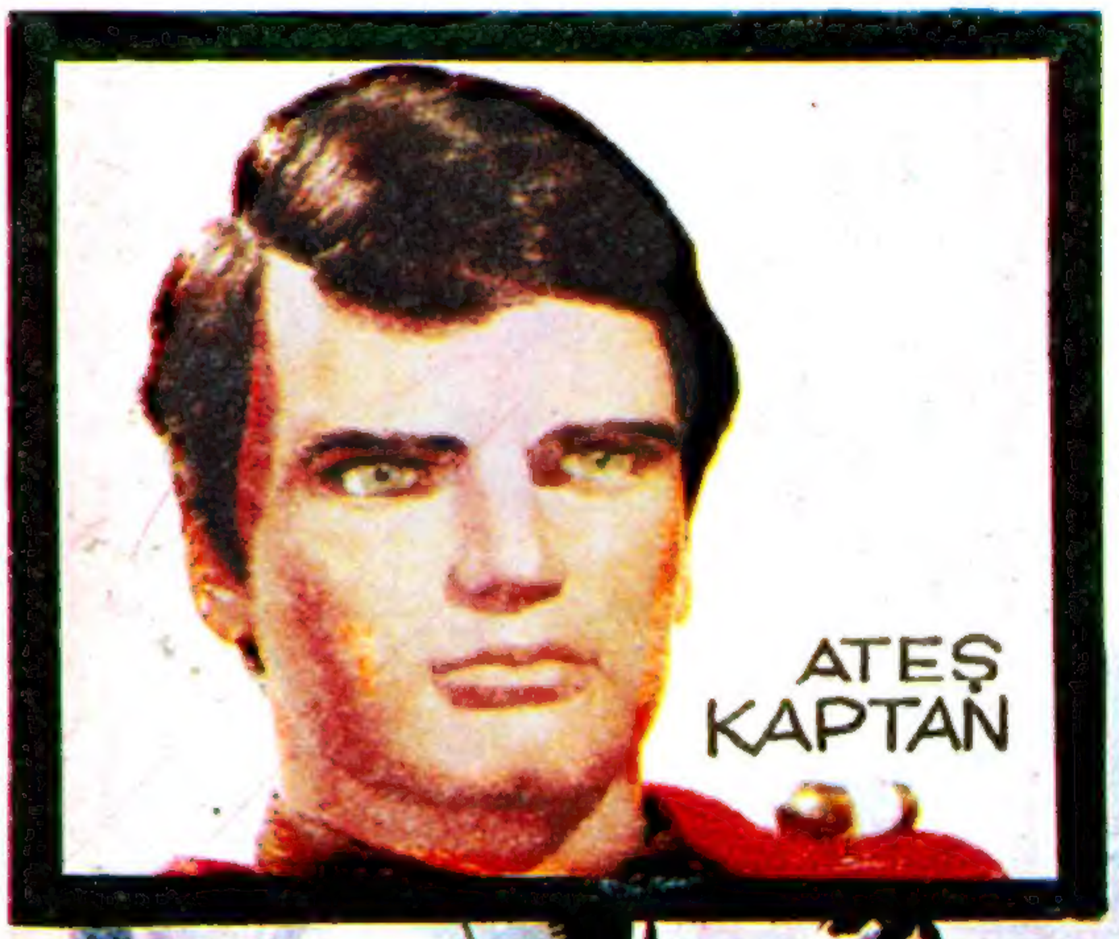

2 DÜNYA DEVLETLERİ BİRLİĞİ'NİN İCAT ETTİĞİ MAKİNE ADAMLAR, MARS'LILARIN CASUSU KARA KAPTAN'IN YÖNETİMİNE GEÇMİŞTİ.. KARA KAPTAN, ÇELİK YARATIKLARLA BİRLİKTE, ORADAKİ ADAMLARI DA MARS'LILARIN EMRİ ALTINA ALDI... YALNIZ ATEŞ KAPTAN'I ETKİLİYEMEMİŞTİ..

KAPTAN TEK BAŞINA SAVAŞIYORDU. BEKLENMEDİK BİR ANDA KARA KAPTAN'IN ÜZERİNE HÜCUM ETTİ, FAKAT.....

MAKİNE ADAMLAR ATEŞ KAPTAN'I YAKALADILAR!..

MAKİNE ADAMLAR

SİZİN ÇELİK YARATIKLAR BİZİM OLDU, ATEŞ KAPTAN!.. BİRAZ SONRA HEPSİ ŞEHİRLERİNİZE SALDIRACAK!.

"İNSAN DEHASININ ESERİ OLAN BU MAKİNELER GENE İNSANLARI YOK ETMEKTE KULLANILACAKLAR!"

"ONLARA KARŞI SİZİN SİLÂHLARINIZ ETKİLİ OLMIYACAKTIR!"

... BENİMLE MARS'A GELİR TESLİM OLURSAN SALDIRIYI DURDURURUM...

HAYATIM İNSANLIK İÇİN FEDA OLSUN!. SENİNLE GELİYORUM KARA KAPTAN!

ORADAN AYRILIRLARKEN, KARA KAPTAN EMİRLERİNİ VERDİ...

SİZLER, MARS'TAN GELECEK EMİRLERİ BEKLİYECEKSİNİZ!.

BAŞÜSTÜNE!.

YOLDA ATEŞ KAPTAN SORDU:

BENİ MARS'A NASIL GÖTÜRECEKSİN KAPTAN?

ŞİMDİ GÖRECEKSİN VE MARSLILARIN GÜCÜNE ŞAŞACAKSIN!.

ATEŞ KAPTAN

GİZLİ BİR KALDIRAÇ YARDIMIYLA...

AZ SONRA DÜNYADAN AYRILDILAR..

MARS'LILARIN BAŞKENTİNE VARDIKLARINDA..

KARA KAPTAN, TABANCASINI ÇEKTİ.

İÇERİ GİRECEKSİN, BEYNİNİ YIKAYACAKLAR!

IŞINLARIN ETKİSİNDE KALINCA SEN DE MARS'LILARIN ADAMI OLACAKSIN!.

DEV BİR ELEKTRONİK BEYİN!.

KORKUNÇ BEYİN YIKAMA İŞLEMİ!..

MARS'LILARIN EMİRLERİNİ YERİNE GETİRECEKSİN!!!

HAYIR, HAYIR! DAYANMALIYIM!!

BİRDENBİRE...

AHHH!

ATEŞ KAPTAN ESKİ KİMLİĞİNİ UNUTUP, YENİ BİRİ OLACAKSIN!

MAKİNE ADAMLAR

GELECEK HAFTA: *DÜNYA YOK OLMA TEHLİKESİNDE!*

KAHVALTIYA GELEN GEYİK

Seattle yakınlarındaki çiftliğimizde çok geyik görmüşümdür, bir günde beş on geyik gördüğüm bile olmuştur. Ama bu geyiklerden biri benimle birlikte yaşamaya gelene değin onlarla ilgili bilgim pek sınırlıydı.

Bir haziran gecesi, tam uykuya dalacağım sırada penceremin altında aksırığa benzer bir ses işittim. Sonra kocaman bir kedinin miyavlamasını andıran bir bağırtı. Yoksa bir bebek sesi miydi bu? Dağlarda bayırlarda dolaşmakla geçen bütün yaşamam boyunca hiç bir hayvanın böyle bir ses çıkardığını görmemiştim. Dışarı çıktım, fenerin ışığında, evimin duvarına yaslanmış bir yavru geyik gördüm. Böcek gibi kapkara iri gözleriyle bana bakıyordu. Kocaman kulakları başının iki yanında birer kanat gibiydi. Yeni doğmuş karakuyruklu bir geyik yavrusuydu. bu.

Köpeğim Buck ile üç küçük kedim bu yeni konuğu sevgiyle karşıladılar. Yavru geyiğin benden de onlardan da korktuğu falan yoktu.

Elimi uzatarak, «Nedir derdin bakalım?» diye sordum.

Kocaman kulaklarını oynattı, bileğimi kokladı, sonra da o çok uzun diliyle elimi yaladı. O garip sesini çıkararak gene mırıldandı, ne dediğini anlamadım ama, önemli bir derdi olduğu belliydi.

Onunla biraz konuştuktan sonra gene yatağıma döndüm. Birazdan anasının çağırmasıyle gene ormana döner diye düşünmüştüm. Ama aradan bir saat geçti, gene orda mırıldanıp duruyordu. Sonra onu yalnız bırakmamak için arka avluya bir yatak sererek oraya taşındım. Hemen yatağıma girdi, sırtını sırtıma vererek, yeni doğmuş bir tay gibi uzanmış bacaklarıyle yanımda uyudu.

Gün ağarırken, saçlarımı kemirmesiyle uyandım. Belki de anasını bir araba çiğnemiştir diye düşündüm. Her neyse, niyeti benim yanımda kalmaktı.

Yatağımdan kalkıp evin kapısına yöneldiğimde, çevremde dört dönerek sekiyordu. Kocaman kulaklarıyle kara kuyruğunu dikmiş, küçücük parlak toynakları yerde tıp tıp tıp diye ses çıkarıyor, hiç korku duymuyordu. Bir ara köpeğimin tüylerini yalamaya başladı, köpek bu durumdan utanarak sessizce sıvışıp gitti.

O güne dek birçok oğlak, dana, kuzu yetiştirmiştim, ama hiç biri bu geyik yavrusu gibi değildi. Sonra adını «Adam» koyduk. Çünkü bir adam gibi davranıyordu bu yavru geyik: bağımsız ama sevgiyle bağlı, özgür ama sorumlu olmak istiyordu.

O ilk sabah ona ne yedireceğimi düşünürken, kedilerin sabah yemeğini verdim. Adam da kedilerle birlikte çanağa yanaştı. Belki de ilk olarak o gün yemek yedi.

Yediği de, balık kokulu, konserve kedi yemiydi!

Sonra hemen hemen iki yıl böylece sürüp gitti. Adam için doğal olan birçok şey beni şaşkınlıklar içinde bırakıyordu.

Kedi yeminden sonra bir şişeden süt içmeye başladı. Ama sütü yavaş yavaş emmek sabır taşıran bir işti onun için. Çok geçmeden kedileri yana iterek onların süt çanağına dadandı. Bir daha da süt şişesine yüz vermedi.

Derken küçük taneli yemişlere alıştı. Bu arada bütün bebekler gibi o da taş, toprak, kömür yemeyi denedi. Yeni şeylerin tadına bakmaya bayılıyordu. Bu deneylerden hiç biri de onun dört bölümlü midesinde bir rahatsızlık yaratmadı. Tütün, şeker kâğıtları, muz kabuğu, çiğ domuz pastırması, zeytinyağı, elma ağacının yaprakları, dikenli bitkilerin çiçekleri, lahana yaprakları, hep yeni tatlardı onun için.

Bir yaz günü kardeşim, çocuklarıyle birlikte bize gelmişti. Adam, geniş yapraklı eğrelti otlarının gölgesinde yatıyordu. Bir ara yeğenim: «Geyiğe bakın, ağzı köpürüyor!» diye bağırdı.

Hemen yanına koştum, gerçekten de ağzı köpük doluydu. Ama ağzında bir banyo sabunu görünce içim biraz rahatladı. Banyodan bir kalıp sabun aşırmıştı Adam. Şimdi soluğunda yeni bir koku vardı. Lüks tuvalet sabunu!

Adam, davranışlarıyle bizi şaşırtmaktan pek hoşlanırdı. Hep açık duran pencereden gizlice oturma odasına girer, bir tıkırtı yapar, sonra dışarı sıvışıverir, tıkırtı sesine koşup geldiğimiz zaman odayı bomboş bulur şaşırırdk. Arasıra da bahçe kapısını tıklatır, kapıyı açtığım zaman karşımda durur, sanki sırıtırdı.

Adam küçükken, kardeşimin kocaman av köpeği onu durmadan kovalardı, ama birkaç hafta geçmeden bütün köpekleri ardında bırakmaya başladı. Köpekler ardına takıldı mı alabildiğine uzaklaşır, sonra başka bir gizli yoldan eve döner gelirdi. Aradan bir iki saat geçince köpekler, yorgunluktan dilleri bir karış sarkarak dönerlerdi.

Adam'ın en sevdiği şeylerden biri de otomobilimde dolaşmaktı. Arabanın önüne mi arkasına mı oturacağını bir türlü karar veremezdi, ama pencereden kafasını çıkarır, yanımızdan arabalarla geçen avcılara şaşkın şaşkın bakardı.

Bu gezilerde ormanın güzelliğine vuruldu Adam. Belki de düşlerindeki belli belirsiz, gizli orman özlemi depreşmeye başladı. Bir sabah uyandığımızda ormana doğru koşa koşa uzaklaştığını gördük. Koştuk ardından, yetişemedik. Dönüp bakmadı bile.

Şimdi arasıra ormanda arabamla dolaşırken, görür gibi olurum Adam'ı. Arabamın motor gürültüsünü tanır, yaklaşır, sonra bir kararttı gibi ormanın derinliklerine dalıverir.

Onu düşündükçe bir üzüntü basar gönlümü çoğunlukla. İnsan alışkanlıklarına, insanca törelere göre büyütmüştüm Adam'ı. Ama ona tüfeklerden, avcılardan korkmayı hiç öğretmemiştim. Gerçi ormanı sevinçle benimsemişti, ama orman onu barındıracak mıydı?

ŞEYTAN ÇEKİCİ PEN

EŞEK YARISI ②

PEN, OKULUNUN YILLIK ŞENLİKLERİNDE, YOKSUL ÇOCUKLARA PARA TOPLAMAK İÇİN BİR EŞEK YARIŞI DÜZENLEMEK İSTİYORDU. STEBBİN BABANIN YAVRU EŞEĞİNİ BU İŞ İÇİN PEK UYGUN BULMUŞTU. HAYVANCIK TA ONU ÇOK SEVMİŞTİ Kİ ARKASINDAN OKULA GELDİ...

PEN İLE ARKADAŞLARI EŞEĞİN ARKALARINDAN GELDİĞİNİ GÖRMEMİŞLERDİ...

NE SEVİMLİ EŞEKTİ O DEĞİL Mİ PEN? ADINI NE KOYSAK ACABA?

YARIŞTAN SONRA DÜŞÜNÜRÜZ. O ZAMAN UYGUN BİR AD KOYARIZ. ŞİMDİLİK BİZİM İÇİN **ADSIZ** 'DIR O!.

GECE OLMUŞ, YATAK ODALARININ IŞIKLARI BİRER BİRER SÖNMÜŞTÜ...

İİİ-AANĞ! İİİ-AANĞ!

ÇOCUKLAR DERİN BİR UYKUDA OLDUKLARINDAN İŞİTMEDİLER...

BAŞÖĞRETMEN DAHA YATMAMIŞTI. EŞEĞİN ANIRMASINI DUYUNCA ŞAŞIRDI...

BU DA NE?.. PEK DE YAKINDAN GELİYOR!.

MERDİVEN BAŞINA GELİNCE BÜSBÜTÜN ŞAŞIRDI...

A-AAAA!.

EŞEK, MERDİVENLERDEN YUKARI ÇIKIYORDU...

İİİ-AAANĞ!

BİRDEN, GERİ DÖNÜP KAÇTI!.

OKULUN KAPISINDAN OK GİBİ FIRLADI!...

DÖNÜP ARDINA BİLE BAKMADAN ŞENLİK ÇADIRLARINA DOĞRU DÖRT NALA GİTTİ...

TABAKLARI KIRANA 1 LİRA CEZA!

PEN GECE UYANMIŞTI

A-AA! OKULUN AVLUSUNDA BİR EŞEK VAR!

POA!

UZAK DUR!

BALONLARA DİKKAT!

AAA-iiii! iii-AANG!

AA! BU ADSIZ ÇOCUKLAR! ARKAMIZDAN GELMİŞ GALİBA!

GİDİP YAKALIYALIM.. PEK DE ÜRKMÜŞ ZAVALLI!

SIKI GİYİN! DIŞARISI ÇOK AYAZ!

KIZLAR DIŞARI ÇIKIYOR.

ŞŞŞ! ÇOK YAVAŞ YÜRÜYÜN!

DERKEN, YAKALANDILAR..

GECE VAKTİ NEREYE GİDİYORSUNUZ YARAMAZLAR?

EŞEĞİ YAKALAMAYA!

YAA ÖYLE Mİ?

ZAVALLI DONACAK!

HAYDİ BAKAYIM, ODANIZA! YATIN UYUYUN!.. EŞEK ÇOKTAN EVİNE VARMIŞTIR!

ZAVALLI ADSIZ EVİNDEN PEK UZAKLARA DÜŞMÜŞTÜ..

-FRANK LANGFORD-

YOLUNU ŞAŞIRMIŞ BİR HALDE ULU-ORTA GİDERKEN, DEMİR-YOLUNUN İÇİNE GİRİVERDİ...

O SIRADA KIRMIZI IŞIK YANMIŞTI. TREN GELİYORDU!!.

GELECEK HAFTA: *TEHLİKELİ YOLCULUK!.*

İKİ BAŞLI YILANLAR VADİSİNDE...

Gerry Anderson

ZERO-X

DERİ ADAMLAR (6)

KAPTAN TRAVERS'LE ARKADAŞLARI, DERİ ADAMLARI, DÜŞMANLARI SARI CANAVARLARDAN KURTARACAKLARDI. FAKAT, SON ANDA CANAVARLARDAN BİRİ, DOKTORU KAÇIRIP, ÇİFT BAŞLI YILANLARIN ARASINA ATTI.

ÖLÜME BİR-İKİ ADIM KALA..

ONU ÖLÜMDEN NASIL KURTARABİLİRİZ KAPTAN?!

BİR YOL BULMALIYIZ!

BİRDEN...

BELKİ YILANLARA KURŞUN İŞLER!..

İYİ DÜŞÜNDÜN!

BAŞARDIK! NASILSIN DOKTOR?

SAĞOL DOSTUM!. BENİ DİNLEYİN!. CANAVAR LİYANMADAN, BEN İNCELEMEMİ BİTİRMİŞTİM..

ŞU YOL YOL KIRMIZI ÇİZGİLERİ VAR YA, İŞTE CANAVARLARIN EN ZAYIF NOKTASI ORASI!

GELİYORLAR! HEMEN SAKLANALIM!

BİR MAĞARAYA GİRDİLER VE SAVAŞA HAZIRLANDILAR..

AKA! AKA!

BUNLARA KURŞUN DA, IŞIN DA İŞLEMEZ KAPTAN NE YAPACAKSIN KAPTAN?

YÜK-SEK BASINÇ-LI OK ATA-CAĞIM... EN CAN ALACAK NOKTAYA!

KAPTANIN DÜŞÜNDÜĞÜ DOĞRU ÇIKTI..

AKAAKA!

İŞTE! BİRİ DEV-RİLDİ..

DEVAM EDİN!

KANI ÇEKİLİYOR! GÖVDESİ YU-MURTA KABUĞU GİBİ ÇATLIYOR!

DÜŞÜP BİN PAR-ÇA OLA-CAK!

NE KOF YARATIKLAR-MIŞ! BİR DE CA-NAVARLIK TASLI-YORLARDI!..

HER CANAVARIN BİR ZAYIF NOKTASI VARDIR!

BİRER BİRER BÜTÜN CANAVARLAR YERE SERİLDİLER..

SONRA DERİ ADAMLAR GÖRÜNDÜ..

BİZİMKİ-LER PEK SE-VİNÇLİLER!

BAŞ-KANLARI DA GELİ-YOR!

KEŞİF TANKI ZERO X'E DÖNERKEN...

HEY! BİRŞEYE Mİ ÜZÜL-DÜN MAR-TİN?..

EVET KAPTAN... O YU-MURTA KABUKLA-RINDAN BİRAZ DÜNYAYA GÖTÜRE-CEKTİM, UNUTTUM!

OOO! BİR TAHT! KRAL OLMAK İSTİYEN VAR MI, AR-KADAŞLAR?!

BİZİM GÖ-REVİMİZ BU KADARDI!..

GİDELİM ÇOCUKLAR! YOLUMUZ UZUN!

HOŞÇA KALIN DERİ ADAMLAR! SİZİ DE DÜNYAYA BEKLERİZ, HA! HA!

Mustafa Kemal (Atatürk) askerî okulu bitirdikten sonra İstanbul'a Harp Okulu'na geldi.

ATATÜRK'ün Çocukluğu

Ana Kucağı, Okul Çağı ve Mustafa Kemal Adı

Yazan: **E. C. G.**

Atatürk, 1881 yılında Selânik'te doğdu. Nurtopu gibi bir çocuktu. O saçları pırıl pırıl, o gözler ışıl ışıl; acep insan bakmaya kıyar mı ki... Adını Mustafa koydular. Hayırlı, uğurlu bir ad...

Anası Zübeyde Hanım ak yürekli bir kadındı. Babası Ali Rıza Efendi de uyanık ruhlu bir insan.. Gümrük memurluğu yapıyor; aldığı aylıkla evini kıt kanaat geçindiriyordu. Emekliye ayrıldıktan sonra kerestecilige başladı ama, eline geçen, alın terini ödemiyordu. Gene de işinden, gücünden memnun görünüyor; güleryüz, tatlıdil ile gönül hoşluğu içinde yaşıyordu. Bir tek kaygusu vardı: Çocuklarını yetiştirmek.. Zaman dediğin nedir ki, gün oldu, yel gibi geçti; gün oldu, sel gibi geçti; derken aylar, yıllar dolup aktan, karadan anlayacak çağa bastı küçük Mustafa.

O çağlarda okula başlamanın da bir yolu, töresi vardı. Aminler, ilâhilerle okula götürülür, hocanın armağanı verilir. Bu ne, örtülü tepsi; bu ne, dürülü bohça! Bunlarla hocanın yüzünü güldürdükten sonra, sıra çocukların ağzını tatlılandırmaya gelir. Bunlar da leblebidir, şekerdir, avuç avuç dağıtılır. Böylece her adet yerini bulduktan sonra babası: «Eti senin, kemiği benim!» deyip oğlunu hocaya teslim eder. Hoca da çocuğa dönüp: «Hey oğul, bu mahalle mektebi mektep değil, bir bilgi bahçesidir. Hele bir önümde diz çöküp Bismillâh çek. Evelallah gönlün gül olur açılır, dilin de bülbül olup şakımaya başlar.»

ATATÜRK'ÜN SELÂNİK'TE DOĞDUĞU EV — Islahhane semtinde Ahmet Subaşı Mahallesi'ndedir. Bu ev bugün müze olarak muhafaza edilmektedir.

ANNESİ Zübeyde Hanım, zekî, sevimli ve Atatürk'e çok benzerdi.

BABASI Ali Rıza Efendi, Selânik'te Çayağzı'nda gümrük memuru idi.

Zübeyde Hanım, elalemin kurulu adeti bozulmasın diye, oğlunu böyle bir törenle mahalle mektebine vermek istiyor. Ali Rıza Efendi de, yeni bir öğretim yoluyla yeni şeyler öğreten (Şemsi Efendi) Okulunda daha iyi yetişeceğine inanıyordu. İkisi de çocuklarının üstüne gül gibi titredikleri için günlerce görüşüp konuştular. En sonra, babası ortalama bir yol buldu. Önce küçük Mustafa'yı ilâhilerle Mahalle Mektebi'ne başlattılar. Sonra da oradan alıp Şemsi Efendi İlkokulu'na verdiler.

Küçük Mustafa, bu okulda her gün yeni bir şey öğreniyor; gözü, gönlü açılıyordu. Yazık ki bu ak günlerin ardından bir kara gün gelip çattı. Daha sekiz yaşına basmış, basmamıştı, babacığını kaybetti. Dünya yıkılmıştı sanki.. Ağladı, gözünü sellere verdi; inledi, derdini yellere verdi. Kara yazılı anası: «Yavrucuğum; elimizden ne gelir, dilimizden ne gelir; alnımıza yazılmış bu kara yazı. Allah, milletimize zeval vermesin yoksa» diye avutmaya çalıştı.

Bir evin orta direği çökmeye görsün daha durulur mu orada? Zübeyde Hanım çocuklarını kanadı altına alıp bir köye, dayılarının yanına götürdü ama, içli anacığı «Ya oğlum bir daha okul yüzüne hasret kalırsa!» diye de üzülüp duruyordu orada...

Selânik'e teyzesinin yanına göndermeyi düşündüler. Fakat küçük Mustafa pek istekli görünmüyordu. Başkalarının kolu kanadı altında yaşamak ağrına gidiyordu. Anacığı, onun içinden geçeni yüzünden okumuş gibi: «Oğlum; gideceğin yer can, ciğer teyzen... Ya okulu yarıda bırakır da yarım adam olarak kalırsan! Yarınlar da, sensiz yarım kalmaz mı? Günün birinde büyük bir adam olacağın içime doğuyor benim.» diye yumuşatmaya çalıştı. Analara ne malûm olmaz ki... Selânik'e döndüler. Bir komşu çocuğu vardı. Askerî orta okula gidiyordu. Ağırbaşlı bir çocuktu. Hele o sırmalı okul kıyafeti! Her çocuk gibi küçük Mustafa'yı da imrendiriyordu. Ah bu okula bir girebilsem, o sırmalı elbiseleri bir giyebilsem... Bu okula girebilmenin yolunu öğrendi. Bu işin ucunda bir imtihan varmış. Kendine güveniyordu. Bir şeyi murad etmeye görsün, uçan kuş elinden kurtulur mu? Gecesini gündüze katarak çalışıp çabaladı. İmtihandan alnının akıyla çıktı. Severek girdiği bu okulda canla, başla çalıştı. Çok geçmeden sınıf başı oldu. Hele matematik derslerinde hocasını bile ağzına baktırıyordu. Bu üstünlüğü ile, kendisini bir arkadaş gibi gören matematik hocası bir gün ona: «Oğlum; dedi. Senin adın da Mustafa, benim adım da... Bu böyle olmaz. Bir bellilik koyalım. Bundan sonra senin adın Mustafa Kemal olsun. Bu gidişle bir gün olur kemale erişirsin!»

Öğretmenlerin duası yerinde kalır mı; bir gün bu dua yerini bulacak. Kendisi de Kemale erişecek, milletini de Kemale eriştirecektir. İşte, bu mutluluğa erişip te (Atatürk) oluncaya kadar süren Mustafa Kemal adı, o gün o öğretmeni tarafından verilmişti.

Denizi ve denizciliği sevenlerin romanı!

YELKENLER FORA!

HAFİF BİR ESİNTİ ÇIKTI BABA!

HEMEN YELKENİ AÇALIM!

ÜÇ AYLIK YOLCULUĞUMUZUN BAŞLANGICI HİÇ TE TATLI OLMADI. SICAK, RÜZGÂRSIZ BİR GÜNDÜ. GÖKYÜZÜ ALEV ALEV YANIYORDU...

15

RÜZGÂR ÇIKIYOR... BİR DAKİKA! GÖK GÜRÜLTÜSÜ MÜYDÜ O?

GÖKTE BULUT YOK! OLSA, OLSA SONİE BOOM, DUR...

ÇABUK İNDİR YELKENLERİ! ÇA—BUK OĞLUM... BAŞI-MIZ DERTTE!

ÜFF!.. NE KADAR HIZLI ESİYOR!..

EN AŞAĞI SAATTE 50 MİL, DAHA DA ARTACA-ĞA BENZER. SEN DAVE'İ ALIP AŞAĞI İN, JANE!

SAKIN KASA-RADAN AYRILMA.... SAATTE 90 MİLİ BULDU...

SENİ... ŞEY... DUYA— MIYORUM BABA!

BÖYLE ŞEYLERİN BAŞKALARININ BA-ŞINA GELDİĞİNİ OKUMUŞTUM. AMA BİZİM BAŞIMIZA GELECEĞİ AKLIMA GELMEMİŞTİ.. KÜÇÜK BİR ÇOCUĞA NE DERSİNİZ?

BABAMLA ERİK'E BİR ŞEY OLMAMIŞTIR, DEĞİL Mİ ANNE?

TABİİ CANIM HİÇ BİR ŞEY OLMAZ...

2-16

—ARKASI VAR—

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

DENİZ EJDERHASI, YOK EDİLMESİ EN GÜÇ HAYVANLAR-DAN BİRİDİR. BU GÜN DE BAZI YERLERDE "GÖRÜLDÜĞÜ" SÖYLENMEKTEDİR. ÇOK RASTLANDIĞI YERLERDEN BİRİ BOSTON KIYILARINDADIR. 1817'DE ORADAKİ DOĞABİLİMCİLER, DENİZ EJDERHASININ KIYIYA 39 METREYE KADAR YAKLAŞTIĞINI BİLDİR-MİŞLERDİ...

BEN ONLARIN YALANCISIYIM...

KREIGH COLLINS

BİR GEMİYİ, GEÇİCİ BİR SÜRE İÇİN İSKELEYE BAĞLAMAK GEREKTİĞİNDE, YANDA RESMİ GÖRÜLEN GEMİCİ DÜĞÜMÜ KULLANILIR... (KAZIK BAĞI)

Tarzan

TARZAN'IN OĞLU KORAK, MAĞARADA GÖRDÜĞÜ SİHİRBAZ KADINI YAKALAMAK İÇİN YAKLAŞIRKEN, TUTUNDUĞU DUVAR YIKILINCA, DÜŞMÜŞ BAYILMIŞTI...

29

AHH, BAŞIM!

SİHİRBAZ KAÇMIŞ... DÜŞTÜĞÜM ZAMAN BANA BİR FENALIK YAPMADIĞINA GÖRE, HERHALDE DEK FENA BİR İNSAN DA OLMASA GEREK. BU ESRARENGİZ YARATIĞI ÇOK MERAK EDİYORUM...

MERHABA JAD... İŞİNİ BİTİRİP GELDİN HA?

BU İŞİ BURADA BIRAKIP, BİZ YİNE TARZAN'I ARAMAYA ÇIKALIM DOSTUM. HAYDI...

BİR SAAT SONRA...

JAD.. BİR KOKU ALDIM. BURAYA DOĞRU GELENLER VAR..

BAK FİLDİŞİ AVCILARI! AMA BUNLAR GECE AVLANMAZLARDI. NE OLDU ACABA? HOPPALA...HEP TUHAFLIKLAR BANA ÇATIYOR...

ANLAŞILDI..ZAVALLI TANTORU SIKIŞTIRMIŞLAR, ONU BİR AN ÖNCE AVLAMAK İSTİYORLAR

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc.

TARZAN OLSAYDI TANTOR'U KOLAYCA KURTARIRDI... FAKAT BİZİM DE BİRŞEYLER YAPMAMIZ LAZIM... BÖYLE SEVİRCİ KALAMAYIZ, SEVGİLİ TANTOR!

BUNDOLA JAD! (SALDIR, JAD!)

SEN DUR, JAD...

İİİYYYY!

Afrika sihirbazı

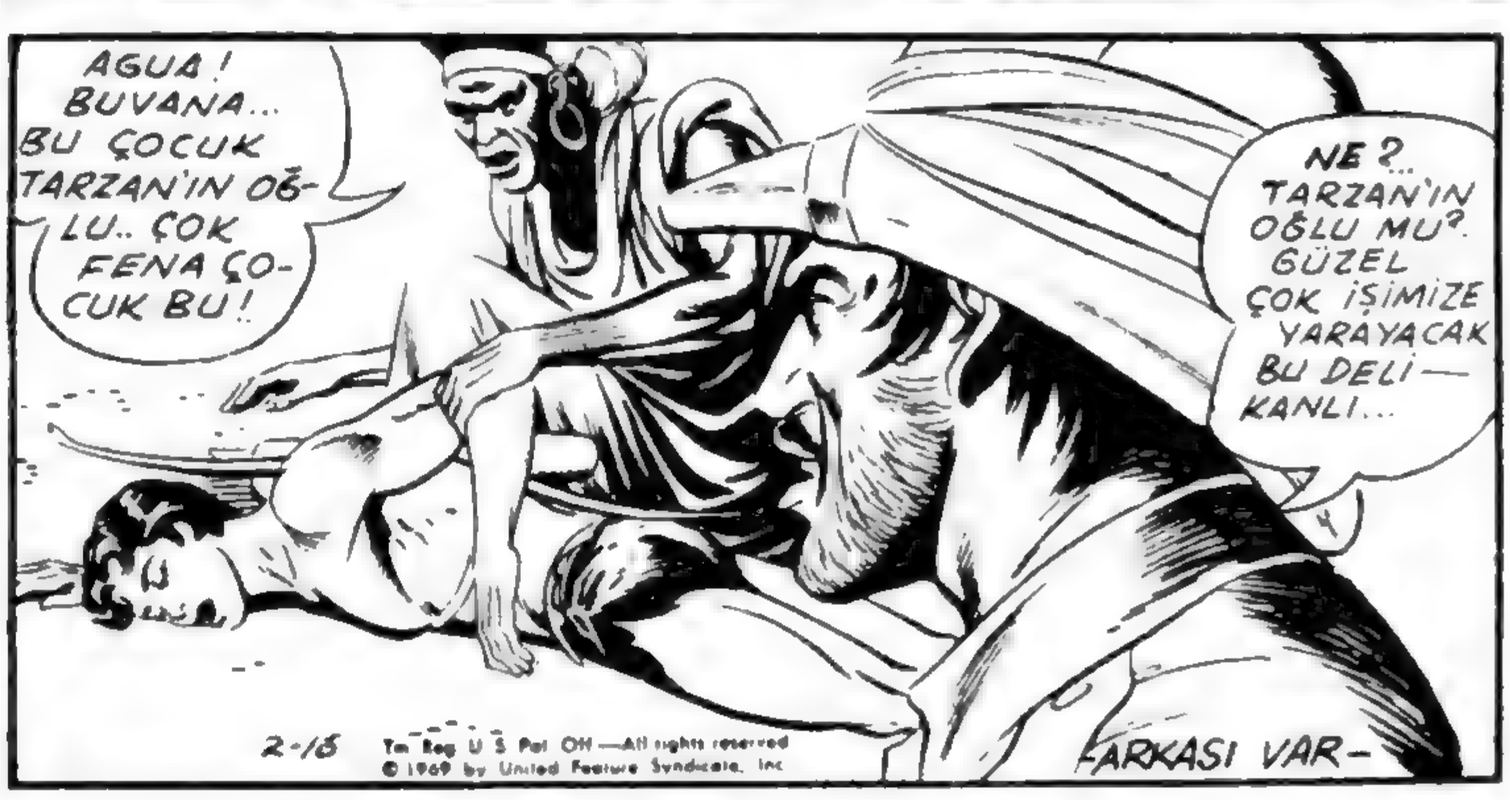

AT NALI'NIN TARİHÇESİ

At nalının ne olduğunu hepimiz biliriz ama, nalın ilk olarak nerede, kimlerce kullanıldığını kesin olarak bilen yoktur. Belki de at nalını ilk kullanan ulus, Araplar ya da Türkler olmuştur. Şurası kesin olarak bilinmektedir ki nal, Avrupa'dan çok önce doğu ülkelerinde kullanılmaktaydı.

M. Ö. 10'uncu yüzyıla değin, Japonlar'ın atların ayaklarına hasırdan yapılma terlikler taktıkları bilinmektedir. Oldukça kalın olan bu hasır tabakası hayvanın çamurlu ya da ıslak yüzeyler üstünde kaymadan yürümesini kolaylaştırıyordu.

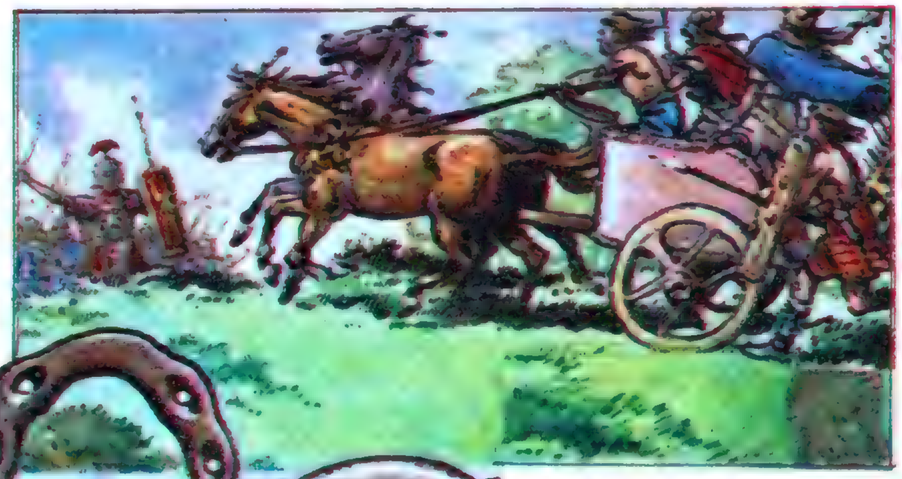

Kazılardan anlaşıldığına göre İngiltere'de at nalı, Romalıların gelişinden çok daha önce kullanılmaktaydı.

Arapların kullandığı ilk at nalının ortasında bir delik, iki yanında da üçer çivi deliği vardı. Bu nal türü Anadolu'nun kimi yerlerinde de kullanılır. Bu nalın özelliği, bıraktığı izlerden atın hangi yönde gitmiş olduğunu belli etmemesidir. Dolayısıyle bu nal İngiltere'de bugün bile «kaçakçı nalı» diye adlandırılır.

Bataklık bölgelerde atın çamura saplanmasını önlemek için özel yapıda nallar kullanılır. Bu tür nal atın toynağından daha geniş olur. Bu geniş nalın etkisi, tıpkı insanın kara saplanmasını önleyen geniş kar ayakkaplarının etkisi gibidir.

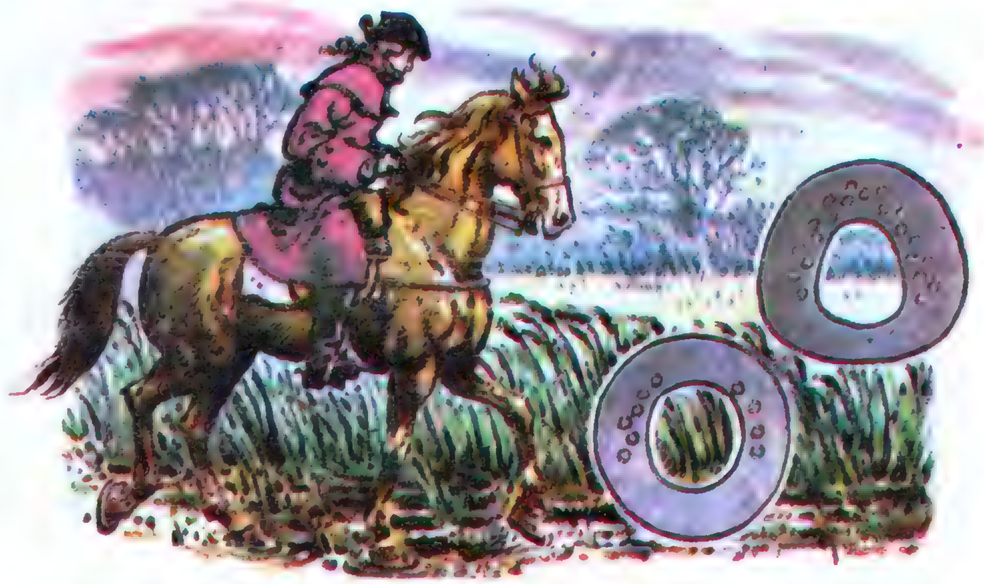

İnsanlar yalnız atları değil, başka hayvanları da nallamışlardır. Eski zamanlarda Avrupa'da Noel zamanı köylerden kasaba pazarlarına getirilen kazlarla hindiler uzun yol yürümek zorunda oldukları için nallanırlardı. Ancak onların nalı bildiğimiz at nalına benzemez, meşinden yapılma birer terliği andırırdı. Koyunların nallandığı hiç görülmemiştir. Ancak, Anadolu'da da görüldüğü gibi birçok yerlerde kocabaş hayvanlar, özellikle kağnıya ya da çifte koşulan öküzler nallanır.

Ön uçları kıvrık olan ağır, yuvarlak nallar da genellikle on dokuzuncu yüzyılda kullanılmıştır. Bu nallar daha çok iri atlar, kadanalar için elverişliydi.

Bugün birçok ileri ülkelerde nalbantlık karın doyuracak bir iş olmaktan çıkmıştır. Buralarda ancak yarış ve binek atları nallanmaktadır.

bu hafta Doğan Kardeşler

Ali Akyol
Ankara 15.11.58

Celâlettin R. Gökçek
Konya 10.11.59

★Ali Tanator
Konya 15.11.58

Güzin Balkan
İstanbul 16.11.58

Nejat Özdeş
İstanbul 14.11.57

★Ali Kaya
Adapazarı 14.11.54

★Serdar Yamasan
Muğla 11.11.57

★Derya Özsökmen
İzmir 16.11.61

★Fikret Turgaç
İstanbul 13.11.57

★Mustafa Sekar
Fatsa 13.11.55

Dikmen Dereli
Ankara 12.11.56

Ayse Alaçakır
Ankara 12.11.59

Yusuf Erteni
İstanbul 16.11.59

Eşref Ünlüoğlu
Eskişehir 14.11.55

Işıl Topaloğlu
Ankara 11.11.62

★Kemal Işıklı
Kayseri 10.11.56

Ercüment Arasiler
Amasya 11.11.60

O. Rami Dinçer
Adana 10.11.55

İskender Yavaş
İstanbul 12.11.55

İsmail Yılık
Çankırı 10.11.56

R. Kemal Koç
İstanbul 11.11.57

Saadet Karakuş
İstanbul 12.11.59

★Filiz Demirbilek
Eskişehir 16.11.63

Zehra Yılmaz
İstanbul 16.11.59

Türkileri Kaya
Karaman 15.11.59

★Nevzat Okur
Kayseri 14.11.57

★Sibel Manavcıoğlu
Polatlı 12.11.61

Emine Coşkuner
İzmir 12.11.58

Gökhan Yaraman
Kayseri 11.11.60

Tahir Ergun
Ankara 12.11.57

Bora Göker
İstanbul 15.11.64

Ahmet F. Gürcan
Ankara 16.11.58

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze bir buçuk ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar kösesi» **P.K. 1146 İSTANBUL.**

AYI POSTU

İki avcı bir gün ayı avına çıkmışlar. Yolda, av dönüşünde eve getirecekleri ayı postu üzerine konuşuyorlarmış.

«Vuracağım ayının postundan kendime güzel bir kışlık palto yaptıracağım» demiş birinci avcı. Öteki de:

«Boşuna heveslenme, çünkü ayıyı ben vuracağım, postunu da iyi bir paraya satacağım» demiş.

Ormanda böyle konuşarak yol alırlarken, birden az ötelerinde yerdeki kuru dal dö küntülerinin çıtırdadığını işiterek irkilmişler. Biraz korkmuşlar, oldukları yerde durup beklemişler. Derken yumuşak ayak sesleriyle yaklaşan garip bir homurtu işitmişler. Avcılardan biri hemen tüfeğini fırlatarak en yakınındaki ağaca tırmanmış.

Kışlık palto isteyen öbür avcı ise, yakınında bir ağaç bulamamış. Ama tam o sırada ayıların ölü insanlara dokunmayacağını hatırlamış. Yere uzanıvermiş, soluğunu tutarak ölmüş gibi gözükmeye çalışmış.

Ayı doğru onun yanına gelmiş. Ama hiç kımıldamadığını görünce ölü olduğunu sanmış. Biraz çevresinde dolanmış, her yanını koklamış, sonra hiç dokunmadan çekip gitmiş.

Ayı uzaklaşınca ağaçtaki yere inmiş, yerde uzanan avcı da ayağa kalkmış.

Ağaca tırmanmış olan avcı sormuş:

«Baksana, kulağına eğildiği zaman ayı bir şeyler mırıldanıyordu, ne diyordu?» Öteki hiç bozuntuya vermemiş:

«Dediklerinin hepsini anlamadım. Ama bir sözünü iyice anladım: (Vurulmadık ayının postu satılmaz) dedi. Sonra öbür kulağıma da şunu fısıldadı: (Tehlikeli bir anda arkadaşını yalnız bırakan insan, alçağın biridir!)

KARAMAÇA

⑨ KARAMAÇA, FARELERİN UYKUSUNA BİR OYUN

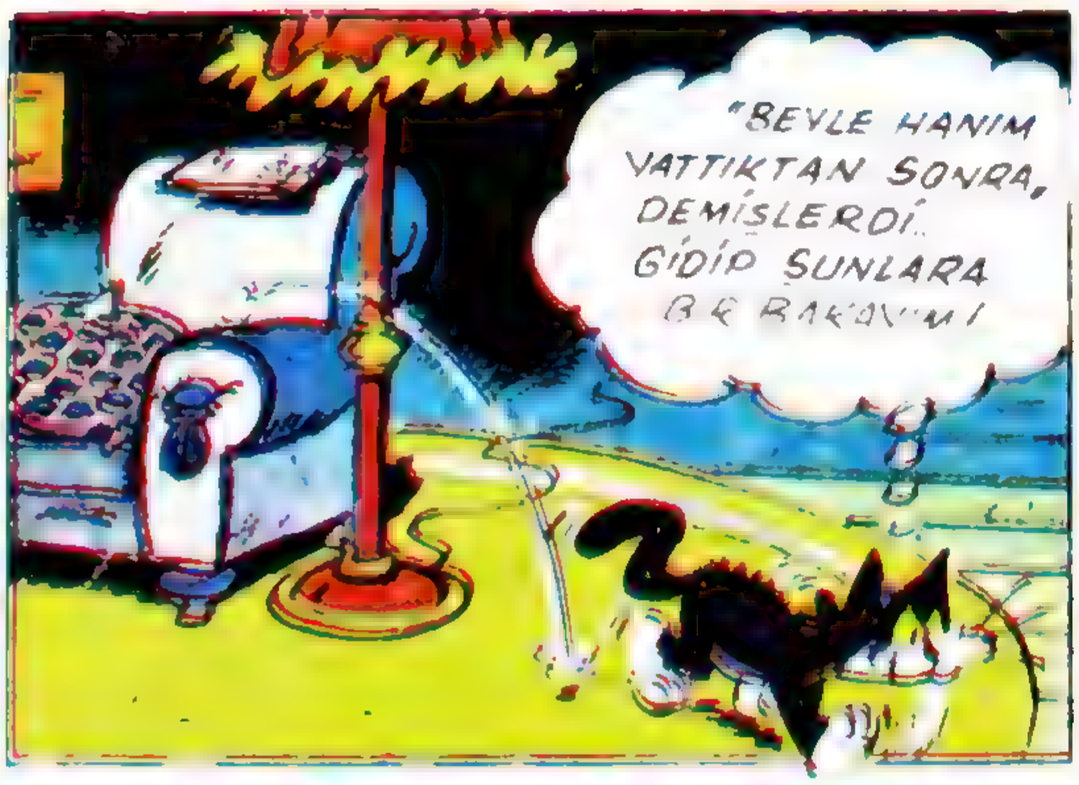

büyük seriüven

HAZIRLADIKLARINI ANLAMIŞTI

ARKASI VAR

DIKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

ALİ SABRİ ATEŞALP
(Demirlibahçe İlkokulu 3. sınıf öğrencisi - ANKARA)

ATAM

1881 yılında doğdu Atam.
Işıklar saçtı bize,
Aydın oldu günümüz.
Sonunda çok uğraştı
Düşmanlarla savaştı
Bir çok engeller aştı.
Parlayan bir nur gibi,
Cumhuriyet kuruldu
Artık yurdum kurtuldu.
Aydın günler başladı
Atam yine baştaydı.
1938 karanlıklarla dolu,
10 Kasım günü Türklere zindan oldu,
Atam gözlerini kapadı,
Bütün Türklük ağladı.
Kalbimizde yaşıyor,
Sevgisi içimizden taşıyor.

ATATÜRK

Çetin savaşlar yaptın.
Karlar üstünde yattın
Millet kurtulsun diye
Her çareye başvurdun

Yurdu padişahlardan kurtardın
Düşmanı denize döktün
Cumhuriyeti kurdun
Benim sevgili Atam.

Bir güneş gibi doğan
Zaferler yaratan
En büyük komutan
Ölümsüz Atam.

ZAFER TUNÇ - İSTANBUL

ATATÜRK

On Kasım,
Yaslı bir günümüzdür.
O gün büyük kahraman,
Atatürk'ümüz ölmüştür.

Altın başak saçları
Gözleri mavi deniz
Güneş gibi çehresi o gün
Sönüp gitmişti.

Fakat hâlâ kalbimizde,
Parlıyor Atatürk.
Eserleri Türkiye,
Daha nice devrimler.

ÖMÜR BAĞLUM
(Çapa İlkokulu öğrencisi - İSTANBUL)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

AHMET YILDIZ: Fevzi Çakmak Mah. 127. Sokak No. 26/A, Gültepe - İZMİR **(17 yaşında. Şiir ve müzikten hoşlanıyor.)**

MÜNEVVER KADİRHAN: Fevziye Mah. Atatürk Cad. Ortaca-MUĞLA. **(16 yaşında. Kartpostal biriktiriyor, müzikten hoşlanıyor.)**

MÜFİT ZEKİ KARAGÜLLE: Horhor Cad. Kırma Tulumba So. No. 2/1, Aksaray-İSTANBUL). **(16 yaşında. Spor ve müzikten hoşlanıyor.)**

NACİ TANRISEVER: İstanbul Cad. Paris Ap. Kat 2 No. 4-KAYSERİ. **(13 yaşında. Kartpostal koleksiyonu yapıyor. Müzikten hoşlanıyor.)**

ERKAN ASLANTAŞ: Çark Cad. Subay Lojmanları, Sema Lojmanı No. 4 - A-DAPAZARI. **(Kardeşlerle mektuplaşmak ve pul değiştirmek istiyor.)**

SADIK KOCABAŞ: 166. So. No. 10 Daire 3, Basın Sitesi-İZMİR. **(15 yaşında. Batı müziğinden, seyahatten, pul ve kartpostal biriktirmekten hoşlanıyor.)**

ATAM'A

Ondörtte başladık, onsekizde bitirdik.
Üç milleti dize getirdik.
Hiç durmadık, dinlenmedik
Atam senin izindeyiz dedik.
Atam senin çizdiğin yolda yürüdükçe
Türk bayrağı dalgalanacak
Bir düşman vatanımıza göz diktikçe
Elimizde süngü, göğsümüz siper duracak.

SABAHATTİN YEŞİLAY
(Tarhan Koleji Orta 3 öğrencisi - ISTANBUL)

ATAM

10 Kasım 1938
Acı bir haber günü
Bırakmıştı Ata'sız
Kader bu vatanı
Kan ağlıyordu bu vatan
Halbuki sen Atam
Gönüllerde yatan
En büyük Atasın sen.

AHMET GEREKMEN
(Paşakapısı İlkokulu 5. sınıf öğrencisi - ISTANBUL)

ATATÜRK

Türkiye'yi kurtaran
Ata diye anılan
Türk tarihini kuran
Ünlü kumandan
Rahat uyu sen
Kalplerde yatan Atam.

SÜLEYMAN GÜNDOĞDU
(Atatürk İlkokulu 5. sınıf öğrencisi - BURSA)

BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI

Her yıl olduğu gibi, bu yaz döneminde de sizlere yararlı olmak ve boş vakitlerinizi değerlendirmek amacı ile açtığımız şiir yarışması 15 Eylül'de sona ermişti.

Yarışmamıza büyük bir ilgiyle katılan kardeşlere teşekkür ederiz.

Şiirle yeni ilgilenmeye başlayanlara oranla gerek eskiden beri şiirle ilgilenenler, gerekse çok kitap okuyarak ve yazılar yazarak yazma alışkanlığı ve görgüsünü arttıran kardeşler, bu yarışmada daha şanslı olarak, ilk elemeyi kazandılar.

Önceki sayıya kadar ilk elemeyi kazananların şiirlerini yayımlamıştık. Jüri de seçimi yapmış ve kazananları tesbit etmiştir. Kazananların adlarını gelecek sayımızda bildireceğiz.

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Sevgili Doğan Kardeş,
Eskiden vermiş olduğu «1001 Hediye» arasında bir de teleskop vardı. Öyle bir teleskobu nerede bulabilirim.

Onur Paker - ANKARA

Onur Paker kardeş,
O teleskobu, okul eğitim araçları satan dükkânlardan temin edebilirsin.

DOĞAN KARDEŞ

Sevgili Doğan Kardeş,
Benim hikâye yazmaya merakım var. Acaba size birkaçını göndersem yayımlar mısınız?

Fatih Otal - BURSA

Fatih Otal kardeş,
Gönderdiğin hikâyeler yazı kurulunca beğenilirse, Doğan Kardeş'te yayımlanabilir.

DOĞAN KARDEŞ

Sevgili Doğan Kardeş,
Bir sayfanı tarihe ayırabilir misin?

Nazım Salgar - DİYARBAKIR

Nazım Salgar kardeş,
Yeri geldikçe tarihle ilgili olaylardan bahsediyoruz.

DOĞAN KARDEŞ

1

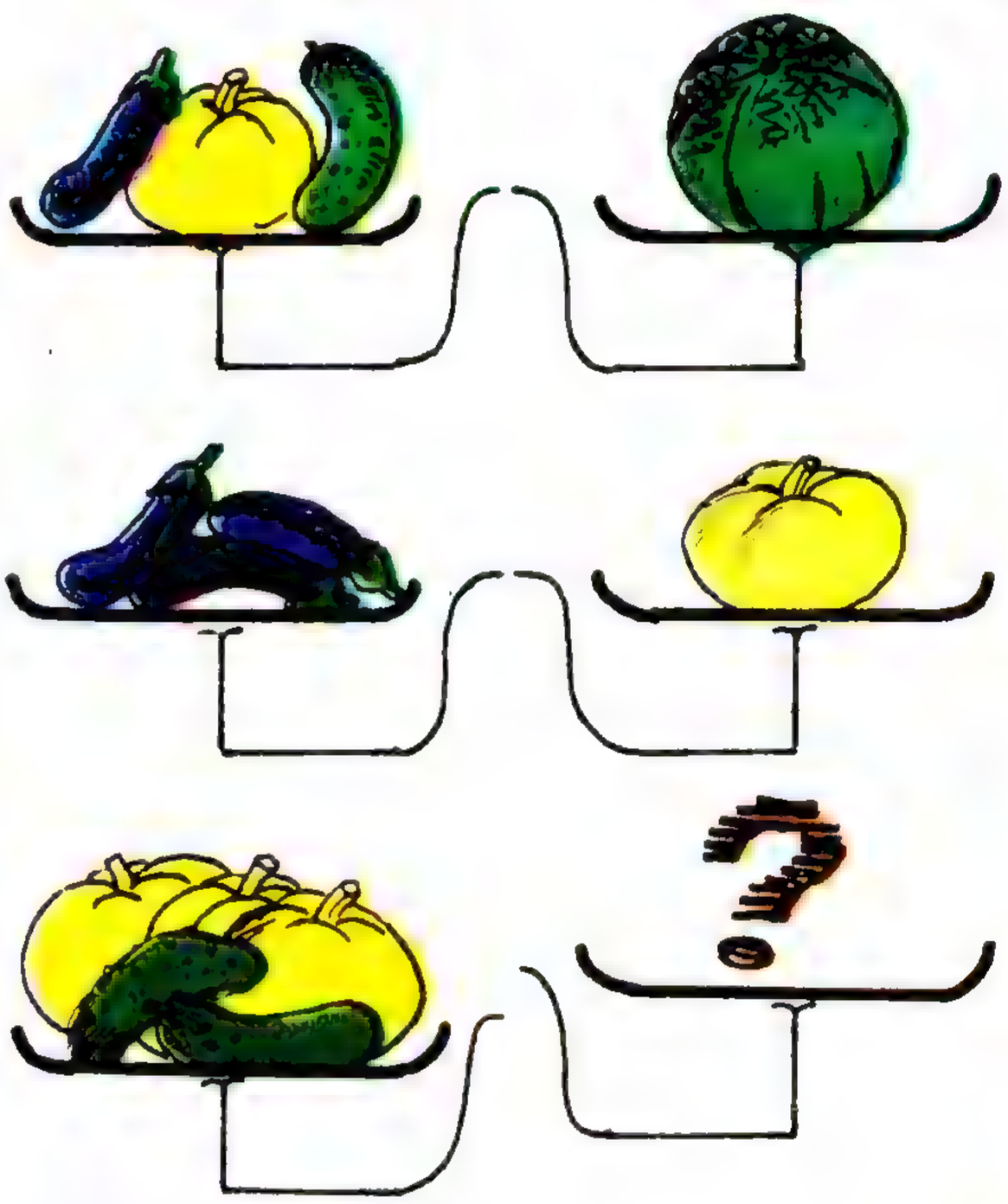

PAZARDAN SEBZE ALDIK. TERAZİMİZ VAR KİLOMUZ YOK. BİR PATLICAN, BİR KABAK VE BİR SALATALIK BİR KARPUZA EŞİT (a). ÜÇ PATLICAN BİR KABAK EDİYOR(b). ACABA SON KEFEDEKİLER KAÇ KARPUZ VE PATLICAN EDER?

2

BU İKİ HANIMI HİÇ ELİNİZİ KALDIRMADAN BİR TEK ÇİZGİ İLE ÇİZEBİLİR MİSİNİZ?

3

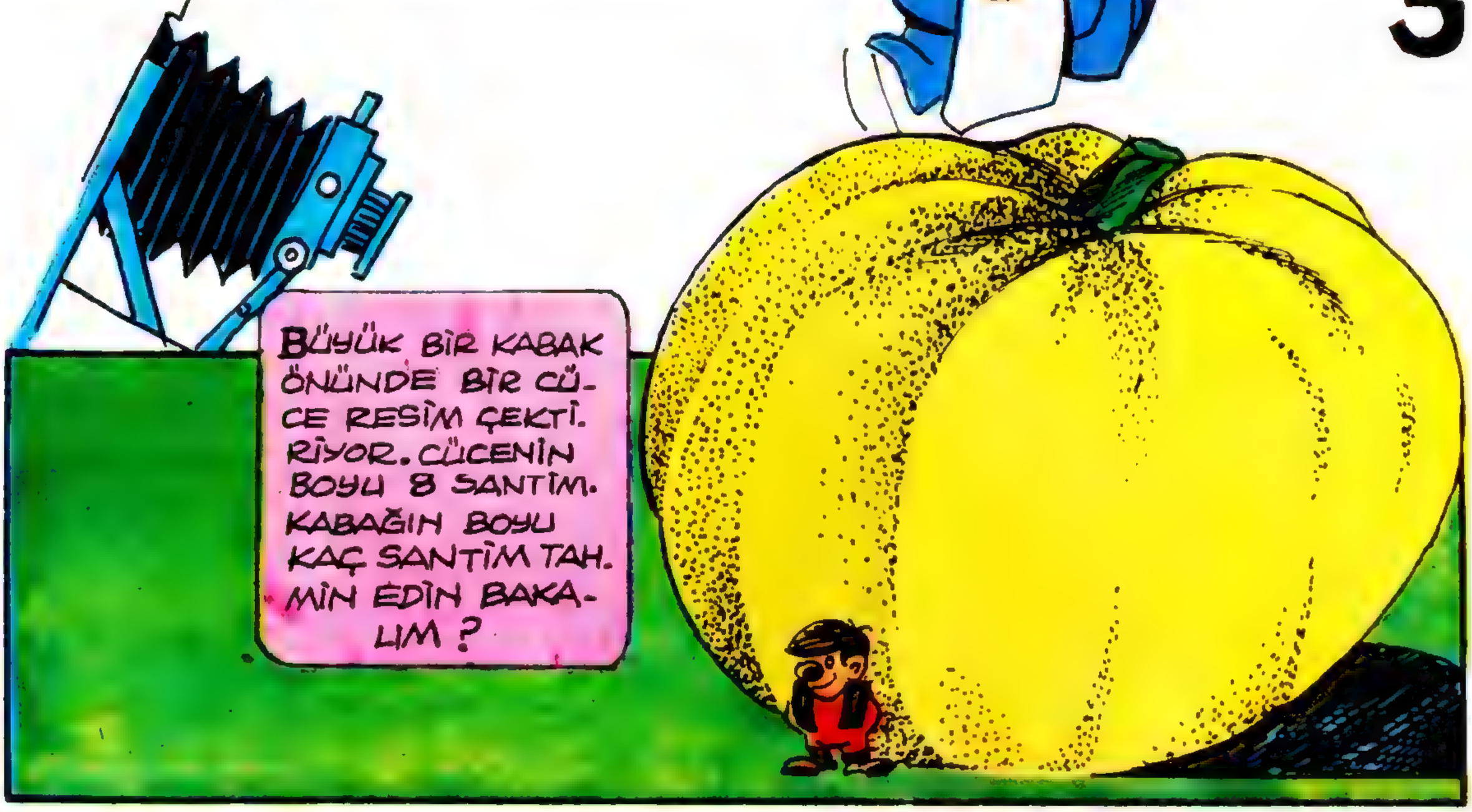

BÜYÜK BİR KABAK ÖNÜNDE BİR CÜCE RESİM ÇEKTİRİYOR. CÜCENİN BOYU 8 SANTİM. KABAĞIN BOYU KAÇ SANTİM TAHMİN EDİN BAKALIM?

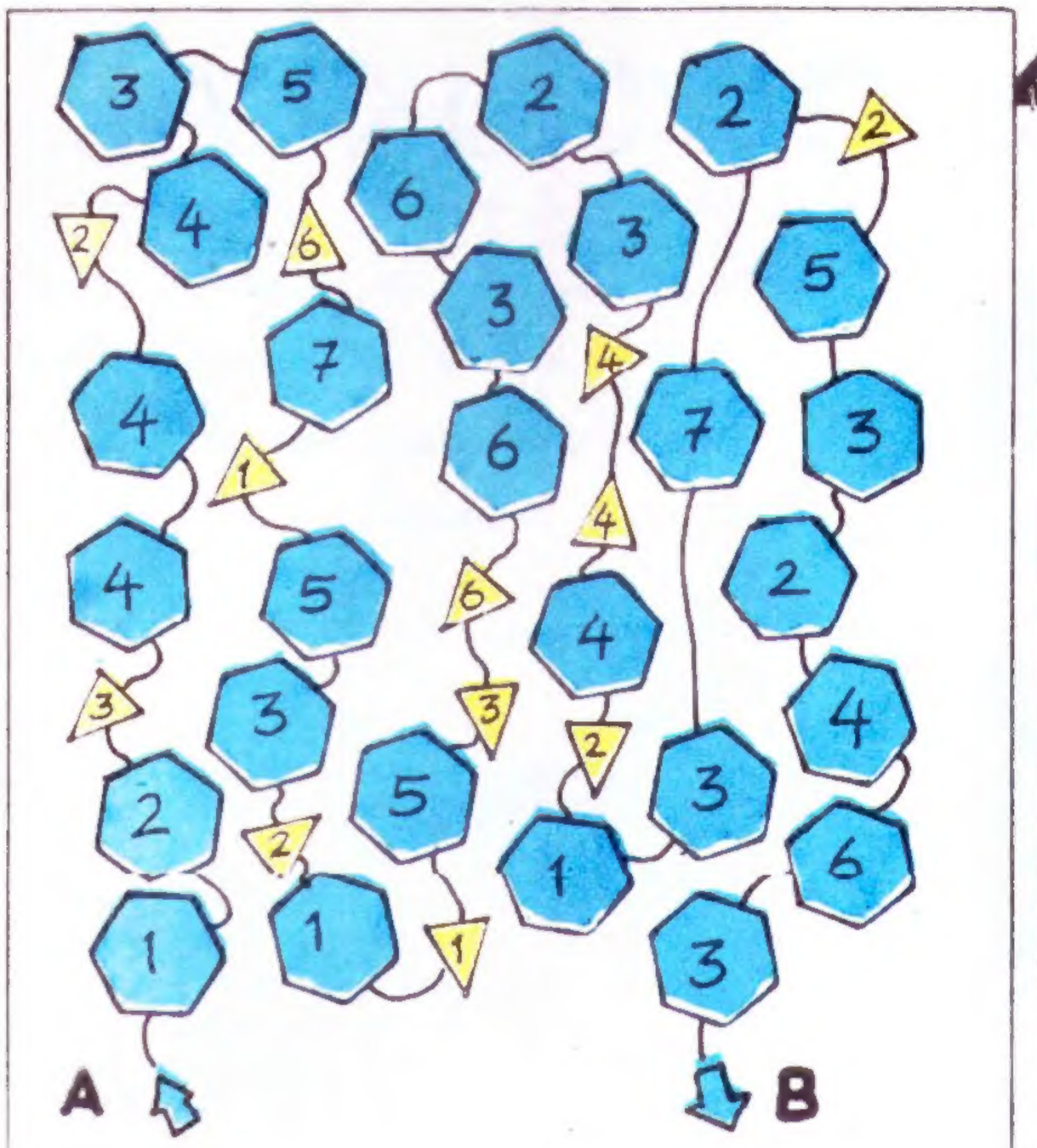

(A) DAN BAŞLIYARAK ALTIGEN İÇİN DEKİ SAYILARI TOPLAYIP, ÜÇGEN İÇİN DEKİ SAYILARI TOPLADIĞINIZDAN ÇIKARARAK (B) YE GELİNİZ. KALEM KAĞIT KULLANMAK YOK!..

4

5

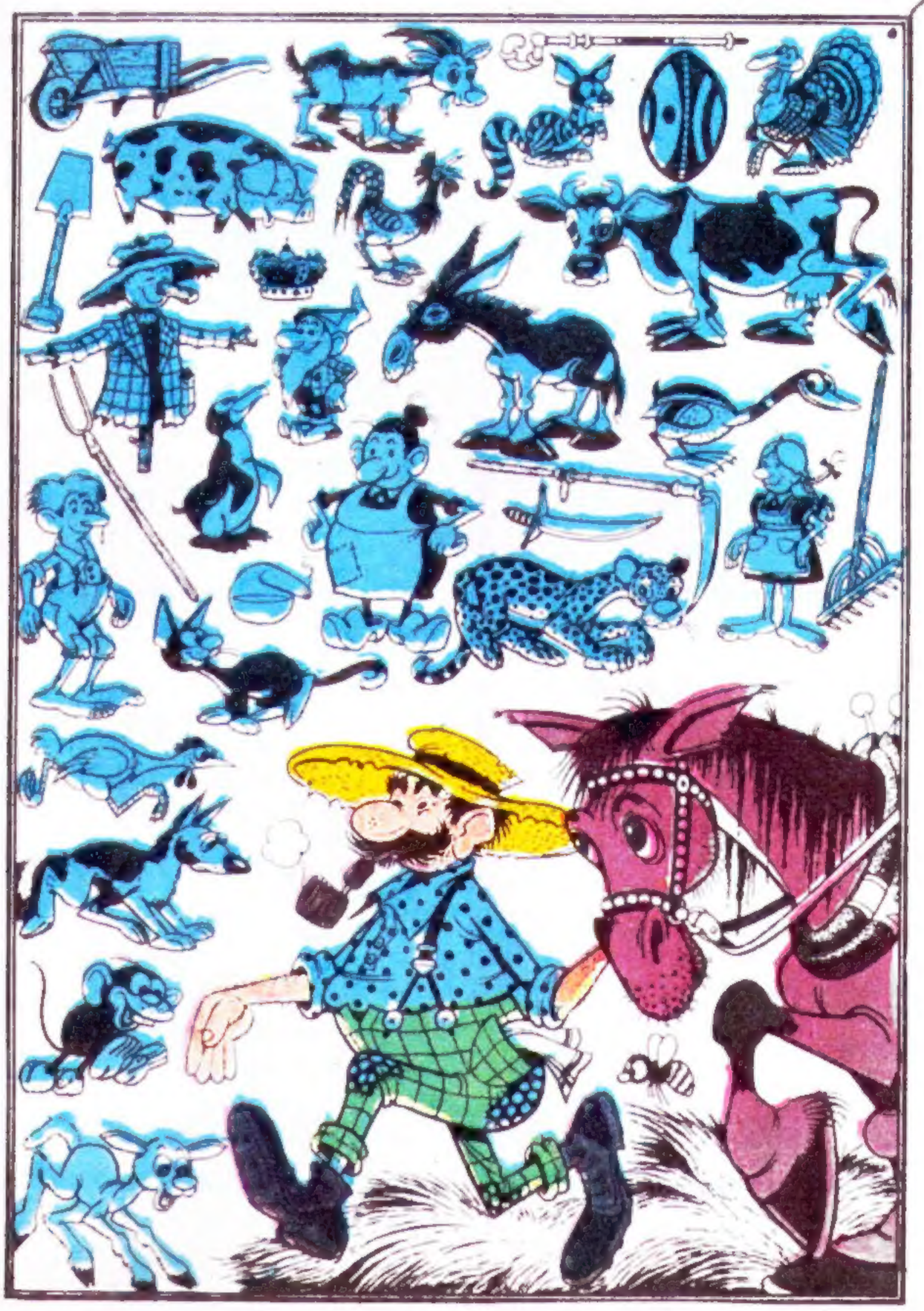

ALİ BABANIN ÇİFTLİĞİNİ BİR TAKIM YABANCI EŞYA VE HAYVANLAR SARMIŞ. ALİ BABA DA GÖÇ ETMEK ZORUNDA KALMIŞ. HEP BERABER ONUN-ATI VE KENDİSİ HARİÇ - KİMLERİ, HANGİ HAYVAN VE EŞYALARI ALIP GÖTÜRMESİ LÂZIM GELDİĞİNİ BULALIM.

Geçen Haftanın Çözümleri

3-(S) TAM.

41=41

14

2-(C) BOMBASI İSABET EDEN KARE 4- 1+4=5

7+7=

ATATÜRK ve ÇOCUKLAR

Küçük Gültekin'in okuduğu «Hınç» isimli manzume — Atatürk, Altan'a «Ben büyük adam olacağım!» cümlesini tekrarlatıyor...

Mustafa Kemal, 5 Mayıs 1922'de Ankara'da bir müsamereye gelmiş ve orada küçük Gültekin'in okuduğu Hınç isimli manzumeden çok heyecanlanmıştı. Cebindeki kıymetli bir saati ona hediye etmişti.

Seneler sonra Gültekin bu hatırasını şöyle anlatır: (Yanıma birkaç kişi geldi. Seni Gazi istiyor, dediler. Gittim. Bu, Mustafa Kemal ile ilk karşılaşmamdı. Güleç bir yüzle saçlarımı okşadı. İsmimi ve şiiri kimin öğrettiğini sordu. Sonra cebinden güzel bir saat çıkararak bana uzattı. Saati elime aldım, baktım ve kendilerine geri verdim:

«Çok güzel saat. Buyurunuz» dedim. O: «Onu sana veriyorum, al» dedi. Ben de: «Alamam, annem darılır» cevabını verdim.

Bunun üzerine Gazi: «Babasını çağırın» dedi. Babam geldi, saati almam için ısrar ettiler, almadım. Nihayet babama:

«Siz alın, ben sonra sizden evde alırım» dedim. İş böylece bir sonuca bağlandı.)

Bu saat çok güzel, üzeri ince işlenmiş bir altın cep saatiydi.

«BEN BÜYÜK ADAM OLACAĞIM!»

Atatürk 1937 Haziranında, Altan isimli zeki bir çocuğu yanına çağırmış ve ona:

«En çok kimi seviyorsun bakayım, anneni mi, babanı mı?» diye sormuştu. Altan hemen:

«Ben en çok seni seviyorum» cevabını vermişti. Atatürk, bu cevaba karşı:

«Atatürk olduğum için mi?» diye sordu. Altan kısaca:

«Evet» dedi. Atatürk de ona:

«Ne yaptım ki bu kadar çok seviyorsun?» dedi. Altan:

«Düşmanları denize sen döktün, memleketi sen kurtardın» deyince, Atatürk küçük Altan'ı masanın üstüne çıkarttı ve etrafında halka yapanlara:

«Ne sevimli çocuk, değil mi?» diye sordu.

Sonra tekrar Altan'a dönüp, büyüyünce ne olacağını öğrenmek istedi. Altan:

«Tayyareci» diye cevap verdi. O vakit Atatürk, Altan'ın kulağına eğilip:

«Çocuğum, sen ne tayyareci, ne mühendis, ne hekim ol, büyük adam ol» dedi. Ve Altan'a: «Ben büyük adam olacağım» cümlesini tekrarlattı.

Bundan sonra Atatürk, küçük Altan'a cebindeki çok kıymetli saati çıkarıp armağan etti.

Pazartesi günleri çıkar.
10 KASIM 1969
Sayı: 29 Sıra No. 721
Yıl : 24 Cilt: 2

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: **40 TL. ★** Altı aylık: **20 TL. ★** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ★** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ★** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ★** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER : **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.**
BASILDIĞI YER : **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Çocuklar,
bugün biriktireceğiniz
paralar,
sizlere güven dolu
yarınlar sağlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 318

(MORAN - 2064) — 38

Doğan Kardeş

ATATÜRK ALBÜMÜNDEN

Kurmay Yüzbaşı, Anafartalar Kahramanı, Başkomutan ve Cumhurbaşkanı Mareşal Gazi Mustafa Kemal (ATATÜRK)